

FOAIA DIECEZANĂ

Organul eparhiei ortodoxe române a Caransebeșului

..... APARE DUMINECA

Prețul abonamentului:	Manuscrisele nu se înapoiează și se adresează redacțiunii „Foaia Diecezană”; iar banii pentru abonamente și inserațiuni se trimit administrațiunii „TIPOGRAFIA și LIBRĂRIA DIECEZANĂ” în Caransebeș.	Prețul inserțiunilor:
Pe un an 240 Lei		Pentru publicațiuni oficiale, concursuri, edicte etc. publicate de 3 ori, dacă conțin până la 150 de cuvinte 120 Lei, până la 200 de cuvinte 180 Lei, de aci în sus 200 Lei.
Pe jumătate de an 120 „		
Pe un pătrar de an 60 „		
Un număr 5 Lei.		
Pentru străinătate pe un an 300 Lei.		

Mântuitorul Hristos și școala noastră românească.

Pământul țării celei bătătorite de sfintele picioare ale Domnului Hristos prezintă, în foarte multe privințe, o izbitoare asemănare cu cel al țării noastre românești. Cu „munții” ei frumoși, cu văile mănoase, cu apele pline de pești, Palestina e tot așa o podoabă a acestei lumi ca și țara noastră.

Mântuitorul Hristos, poetul neîntrecut al veacurilor, pe lângă darul intrinsec al dumnezeirii sale, din farmecul acestui pământ a fost inspirat, iar inspirația lui divină a luminat până acum toate neamurile pământului. Totuș, cât de simplă este această învățătură în măreția ei! Pedagogul omenirii n'a utilizat formele de atâtea ori sufocante ale vre-unei filozofii sau sisteme filozofice, El a vorbit ocazional și la întâmplare, învățând și uimind pe ascultătorii învățaturii sale. Și ca să revenim, atâtea și atâtea motive ale inspirației și învățaturii sale, le regăsim și pe tărâmurile țării noastre.

Acelaș popor de păstori în munți, acciași plugari harnici la câmp și pescari în ținuturile riverane. Evangheliile, biografiile sfintei vieți pământești a Mântuitorului Hristos, abundează în motive ale acestei neprihănite vieți rustice. Puțul lui Iacob, unde veniau la apă turmele nepoților acestui patriarh, evocă fântânile săpate de-alungul câmpiilor noastre. Smochinul de lângă cale îți dă icoana drumurilor pe alocuri cu pomi, pe alocuri cu copaci pe lângă ei. Spicele cu cari se hrăneau învățăceii le vezi

în lanurile holdelor noastre, iar pe bieții pescari îți arată zilnic apele mării, ale Dunării și ale tuturor râurilor noastre.

Mântuitorul Hristos prindea vorbă cu fiecare; și cu femeia la fântână, și cu pescarii pe apă, ba văzând nerodnicia smochinului, i-a aruncat o vorbă și acestuia; trecând prin holde, l-a prins mâhnirea că lipsesc dela ele secerătorii, atunci a vorbit cu discipolii săi și cu ei vorba de toate.

Exemplul de învățare al Mântuitorului se potrivește atât de minunat poporului nostru de țărani. Mântuitorul n'a vorbit de fabrici, de trusturi, de comerț și alte lucruri de-aiurea; nici noi nu avem lipsă a le 'nșira discipolilor noștri. În schimb ei pot, și încă uimitor de ușor, să învețe frumusețile înțelepciunii din contactul și cunoașterea, atât de lesne pentru ei, a naturii. Atât cei mici, cât și cei mari. Preoții sunt și agricultori; au cu poporul acelaș contact de toată ziua pe care îl avea Mântuitorul și învățăceii Săi cu poporul israelitean. Și chiar de nu ar fi, contactul pastoral impune apropierea de poporul pe care îl poate găsi la holde, la adăpatul vitelor, pescuind și oriunde viața îl cere; acolo el provoacă discuții, și numai rememorând momente identice din viața Mântuitorului realizează prea ușor porunca învățării.

Nu îi este îngăduit preotului să-și limiteze activitatea învățătoarească la cei patru pereți ai școlii; el are biserica la îndemână și are biserica cea mare a credincioșilor pe cari îi află oriunde și oridecâteori vrea.

„Așa să lumineze lumina voastră...”

de: Pr. Iacob Crețiu.

„Așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca văzând faptele voastre cele bune, să preamărească pe Tatăl vostru cel din ceruri”. (Mat. 5 13-14).

Acestea sunt cuvintele Mântuitorului, ale lui Iisus Domnul, adresate nouă, celor cari ne numim păstori de suflete.

Inercând a le interpreta, reiese din ele îndatoriri de înaltă misiune, de sublimă chemare, pentru cei cari vor să-și ia în serios apostolatul.

...Inseninarea lumii, ridicarea ei în liniștea și frumusețea sf. Scripturi, se razimă pe spiritul și entuziasmul preotului. El e misiionarul revelației Cerului, sămănătorul cuvântului ieșit din marele foc al inimii lui Iisus. Nimeni nu poate să facă mai mult bine oamenilor și nici mai mult rău decât preotul și aceasta după cum își îndeplinește sau î-și nesocotește misiunea lui socială.¹⁾

Preotul, din momentul în care arhieriești mâni i-au fost puse deasupra capului, invocându-se pogorârea și sălășluirea Duhului Sfânt în inima sa, nu-și mai aparține sie-și, familiei sale, ci el aparține mai mult *misiunii sale*. Din acel moment, el devine responsabil înaintea poporului dreptcredincios și înaintea Domnului, nu numai pentru felul virtuos ori vicios al ființei sale duhovnicești, ci și de încrederea sau neîncrederea ce și-a câștigat prin faptele sale în obștea credincioșilor.

Nu este de ajuns ca preotul să fie virtuos, pios, plin de râvnă, numai în forul intim al sufletului său, el trebuie să se și manifeste în afară ca atare, în fața lumii, *în conducerea turmei sale*. În zadar preotul va găsi justificarea faptelor sale înaintea conștiinței lui, când glasul opiniei publice le va reprobă.

Dacă fiecare creștin trebuie să fie pildă bună oricând și oriunde, cu atât mai mult este dator a fi preotul, pentru că exemplul vieții sale, felul său de a fi, de a-și îndeplini îndatoririle pe cari i-le impune misiunea sa divină, are incomparabilă putere de influență asupra inimii omenești.

Păstorul de suflete este cetate ce stă pe culmea muntelui, spre care sunt îndreptate privirile din toate părțile; el este făclia luminoasă ce trimite lumină cerească până „la marginile lumii”.

În mijlocul turmei cuvântătoare, păstorul de suflete îndeplinește aceeași slujbă sublimă ca

și îngerii în ceriu, de unde sunt trimiși, de Domnul, la cei zidiți după chipul și asemănarea Lui, ca să-i păzească și să-i povățuiască să meargă spre calea luminii și adevărului etern spre a ajunge la cunoștința mării celei neapropiate a lui Dumnezeu.

Păstorii sufletești sunt urmașii aleși ai cerescului Păstor, ei au misiunea de a priveghia turma cuvântătoare, întru care Duhul Sfânt i-a pus. Mântuitorul a voit, ca să-și lase urmași, cari să-L înlocuiască pe pământ și în felul acesta să i-se continue opera. Spre scopul acesta se identifică pe deplin cu învățăceii și împreună lucrătorii Săi. Ei sunt „prieteni”, „frații” Săi, cu cari împărtășește misiunea Sa: „*Precum Mă trimis pe Mine Tatăl, și Eu vă trimit pe voi*” (Ioan 20, 21)

...Și cum nu există în viața unui preot nici o situație, nici o sarcină, nici o problemă, pe care să nu o găsiască prefigurată și în viața Mântuitorului, nici o chestiune de pastorală, căreia să nu-i fi dat deslegarea practică sau principială²⁾ Iisus Domnul, păstorul de suflete, conștient de importanța chemării sale, de gravitatea răspunderii înaintea Cerescului judecător, pentru tot ce face a făcut în numele Lui, — în mod demn, cu conștiinciozitate, — își poate îndeplini misiunea, fără nici o greutate.

„*Pildă am dat vouă* — a spus Mântuitorul învățăceilor Săi la Cina cea din urmă — *ca precum Eu am făcut vouă, și voi să faceți*” (Ioan 13, 15).

Aceste cuvinte ale Domnului, n’au fost adresate numai sfinților apostoli, ci nouă tuturor, cari suntem urmașii lor. Ele trebuie să răsună de-alungul tuturor veacurilor, în urechile tuturor păstorilor de suflete. **Exemplul lui Iisus Domnul, să ne fie singura normă de conducere în activitatea noastră pastorală.** Faptele și purtarea Lui, să se oglindească întocmai, în faptele și purtarea noastră; imitarea Lui, să fie principala și cea dintâi a noastră datorie. Noi, slujitorii lui Iisus, trebuie să fim o oglindă a Dumnezeirii, ale cărei desăvârșiri trebuie să se resfrângă în personalitatea noastră.

Pășind la lucru în via Domnului, păstorul sufletesc trebuie să cugete cu toată seriozitatea la misiunea preoției și pe deplin să înțeleagă că el nu mai poate fi Simon fiul lui Iona; ci Petru, nici Ioan fiul lui Zevedeu, ci Ioan Evanghelistul.

Obiectul și scopul slujirii pastorale constând în a conduce lumea la sfințenie și virtute; Cel mai eficace mijloc pentru atingerea acestui scop este *exemplul*. Drumul pildei, numai el, trebuie

1) Gh. D. Mugur: „Florile”. București, 1924, pag. 84, 85.

2) A. Hounder: „La picioarele Mântuitorului”. Sibiu, 1927, pag. 7.

să conducă toți pașii adevăratului păstor, în întreaga sa activitate pastorală. Prin pilda vieții sale, plină de virtuozitate, conformă perceptelor creștine, păstorul de suflete va convinge și determina masa credincioșilor la viață virtuoză, cu adevărat creștinească, fără a mai fi nevoie să grăiască cuvânt viu turmei sale.

Dacă viața exemplară a păstorului de suflete, poate să producă un imens bine vieții obștești, pe care o poate transforma în viață cu adevărat creștinească, apoi faptele lui pline de prihană și smenteală, produc un incalculabil rău. Dacă păstorul pios, conștiu de măreția misiunii sale, este lauda vie a virtuții, cel nelegiuit este apologia publică a viciilor. Primul corectează moravurile rele, cel din urmă le încurajează. Unul sfințește turma sa, celălalt o pervertește. Unul este slugă credincioasă a lui Hristos, celălalt este năimit viclean. Cum va îndrăzni un asemenea pastor să predice de pe amvonul adevărului, despre măreția virtuților creștine, când el nici nu cugetă la îndeplinirea lor, și cum va tuna împotriva viciilor, când el stă scufundat în noroiul lor, sigur că el însuși n'ar putea să justifice. Râvna cu care el va încerca să se laude în fața oamenilor ce-l cunosc, va fi considerată nu altceva decât un joc teatral. Predicile lui, oricât de atrăgătoare ar fi, vor rămâne fără efect. Cum să convingă cu cuvântul său lumea ascultătoare, când aceasta cunoaște, că el nu crede în cele ce vorbește? Și cum să creadă lumea că el este convins de acele principii pe cari incontinuu le contrazice? Ce va impresiona mai adânc mințile credincioșilor, — cuvintele lui, cari glăsuesc: nu face, ce fac eu, sau faptele lui, cari trâmbițează: nu crede în cele ce eu îți grăiesc?! Ce va zidi cu o mână, va dărâma cu cealaltă.

Mai mult, nevrednicia păstorului sufletesc, indiferența și imoralitatea lui, sdruncină în credincioși tăria credinții în adevărurile sfinte ale creștinismului, în misiunea divină a preotului, subminează autoritatea preoției, și azi, în special, oferă sectarilor o armă din cele mai distrugătoare în lupta de defăimare a bisericii și slujitorilor ei.

Un asemenea păstor, nu merită nimic, el este departe de a se putea numi slujitor al lui Iisus Domnul și lumina lui **nu va lumina înaintea oamenilor, ca văzând faptele lui să preamărească pe tatăl cel din ceruri, ci va întuneca, viața lor cea de aci, cât și cea care începe dincolo de mormânt. Și va întuneca și viața lui, și înfricoșătoare îi va fi pedeapsa pe care i-o va da supremul Judecător.**

Fragmente din trecut.

Două scrisori

ale lui Vincențiu Babeș către protosințelul Filaret Musta.

Un mănunchiu de bănațeni inimoși s'au hotărât să eternizeze, după puteri și împrejurări, memoria unui mare înaintaș. Hotărîrea acestora îi cinstește deopotrivă; Vincențiu Babeș n'a fost o figură trecătoare, iar monumentul ce se va desveli la 30 Septembrie anul acesta în comuna sa natală, Hodoni, nu este tot prinosul pe care noi îl datorăm memoriei sale...

Regretatul arhieru Filaret Musta nu odată mi-a vorbit, și cu mare respect, despre Vincențiu Babeș. Cu deosebire și oridecâteori se discuta ceva în legătură cu „Statutul organic“, zis „șagunian“, îl pomenea pe Babeș. Va fi știut el de ce!.. Relațiile între cei doi mari bărbați au fost mai mult decât amicale, ele s'au împletit pe interesul de emancipare și înaintare a neamului. Aceasta o dovedește și întinsa corespondență dintre ei. Unul la remorca năii unei bune părți de Români, altul în căutarea zărilor prielnice; toată viața neamului era concentrată în Biserică și în organizația ei, pe care ambii o serveau pe întrecute.

Dar oare astăzi s'a osificat cu totul această Biserică? Va să rămână ea numai epizod istoric și monument pentru muzee?!...

Fragmente din corespondența celor doi bărbați, precum și altele din trecut, pe cari le vom publica în această foaie, mărturisesc dimpotrivă pentru ea un rol de arbitru în viața neamului nostru. Să nu le privim dar cu răutate și nici cu scepticism; fețele lor spun multe taine ascunse. Mai de grabă deci să le pătrundem, și cu tot dinadinsul; spiritul lor superior va coborî în vinele noastre, și fie pentru certare, fie pentru laudă, el ne animă spre porniri bune.

Budapesta 10 Dec. n. 889.

Précuvioșe Părinte Protosințele,

Adeverindu-Ți primirea atât a prețuitei epistole, cât și a mandatului postal despre fl. 15, am onóre a-Ți aduce la cunoștință, că numai decât am comandat la Paris foia „L'Europ“ și Te am notat între contribuitorii la speșele multiplicării Istoriei lui P. Bod, din care op pân'acum numai 7 côle am putut tipări — pentru cauza că scrierea cu tintă chimică și în limba latină este cam anevoioasă și special că acum de doue septemâni a trebuit să întrerup fiind timpul colloquielor, curând însă pe timpul ferielor lucrarea are să mERGă cu sporiu mult mai mare.

Pun aici pe sêma DTale cele 7 côle, și adaug și pentru Présântitul a 6-a și 7-lea, cu rugarea să ai bună-

tate a i le presentă — pe lângă salutări și până când voui avé ocaziune a mă adresa de a dreptul.

Opul lui Bod este în manuscrisul seu de 570 pagine, apoi copia ce mi-am procurat-o eu din Mus. ul Clușului mi s'a făcut esact p'atâtea pagine; vom avé în totul cam 36 côle. Dorința mea însă este, a mai adauge un opșor foarte interesant, ce de curând am primit în dar del un bun amic — *unit*, sub titlul: „*Az oláh nemzet eredetéről*”, manuscript decopiat din colecțiunea comitelui Emeric Mikó, depusă tot în Museul din Clușiu, manuscript vidimat de Bibliotecariul Museului Szabó Károl, cu formula: „Hogy ezen másolat az Erdélyi Muzeum Kéziratában levő másolattal, melyet Gróf Mikó Imre készített s ajándékozott az Erdélyi Muzeumnak — szóról szóra egyezik — bizonyítom”. Se intitulă ca mai sus, cuprinde însă parte mare istoria Bisericeii și a Uniunii Românilor și este prea memorabilă.

Apoi ași tnai adauge, resp. premite și actul uniunei, cum îl am descris de pe original. Numai să-mi ajungă timpul și paralele.

Eu pentru întreaga Diecesa Caransebeșului am calculat numai la 5-6 exemplare.

Mult mă mir, că istoricii noștri mai vechi nimic n'au știut de aceste memorabili manuscripte, pe când parcă niscăi simptome mi spun, că ele unora dela Blaș binecunoscute erau.

D-I Bariț numai la 1887 le-a aflat și decopiat, și la 1888 în Aprilie le-a prezentat Academiei române, devenind astfel în mâinile mele și făcându-mi eu estrase ad proprium usum. După-ce însă d-I Bariț exploată în modul său aceste manuscripte în „Istoria Transilvaniei” tom. I. ni se impune necesitatea d'ale cunoșce și noi.

Atâta în această privință.

Altele — deși foarte multe ași mai avé de șis, fiind iase că prin epistole nu se pot lămuri, da nici nu s'ar conveni a le sgânderă, trebuie să le las pe timpul când va dă Dumneșeu — decă va dă — să ne întelnim.

Cu stima și iubire al D-Vôstre plecat

Vincențiu Babeș

Altă scrisoare:

Budapesta 2 Iuniu st. n. 1890.

Précuvioșe Părinte,

Intru completarea opului manuscris al lui Petru Bod, am onóre a-Ți predă 4 côle, restul din partea a a II. și 8 côle partea I. Total câte 11 côle.

Ți trâmăit numai cele cinci exemplare ptru Caransebeș, anume 3 pentru Présânțitul, unul pentru D-Ta și unul pentru D-I Dr Bădescu.

Am adaus la început o introducțiune din partea editorului și apoi copia fidelă a Actului de Uniune de la Sept. 1668.

Actul acesta în original la descoperit D-I Nicol. Densușan ca trâmăis al Academiei Rom. într'una din Bibliotecile din Bpesta la 1879, și — precum însuși îmi scrie, a procurat el însuși 12 copiii prin fotograf, ér D-I Ales. Roman, pe furiș 24 exemplare tot fotografice, pe lângă acésta cel puțin încă pre atâtea în autografiă. Tôte acestea s'au împărțit printre corificii Bisericeii gr. cat. române; un mic exemplar în *fotografiă* și unul în *autografiă* s'a prezentat Academiei române, ér niciun exemplar vre-unui *șismatic!* Dar — la rondul seu a dat d'o copă „*Biserica și șcôla*” și a publicat'o, făr'ca cine-va d'atâția ani să vré luă notiță de act!

Și-acum ce să crești?! D-I Nicol. Densușan, aflând că cu voui să public actul în autografiă, cu ocaziunea edării lui Bod, — aflând adecă dintr'o epistolă a mea, prin carea întrebam, că — în care Bibliotecă l'a descoperit? — se grăbesce a mă conjură, să nu-i fac perplexitate și necas prin acésta publicare, până nu va ajunge densul, descoperitoriul sa-l publice și comenteze!

I-am răspuns, că eu nu public prin tipar pentru mulți, nici comentând, ci numai în foarte puține (26) exemplare și public după *Biserica și șcôla* — atunci când dânsul și cu Roman publicară peste 60 exemplare ér „Bis. și șcôla”, precum dup'acesta „Luminătoriul” publicară în sute de exemplare! Dar Biblioteca nu mi-a numit de unde a scos actul. Inșă la Academie avem tôte datele.

Și despre Bod știu, că la mâinile fraților uniți se află copii în multe exemplare și tocmai d'acea am scotit eu de lipsă și cu dreptate, să dau câteva exemplare și — șismaticilor.

În Diecesa Caransebeșului sunt, precum ști 9 exemplare; în a Aradului — la mâinile d-lui Epp. 8, unul la d-I Gáll, deci ér 9; la Sibiiu trâmăit părintelui AEpp. și Metropolit 8 exemplare; două mi s'au cerut cu tot dinadinsul pentru Academia română, ér două rămân la mine, unul ptru Mocionesci, unul pt. mine.

Celorlalți D-ni abonenți din acea diecesă trâmăit direct cu întrebarea: decumva acum având întregul op la mână, mai află vr'o côle în lipsință? Care li-o voiesc a o completă prin côle scrise separat.

Aci pun o epistolă pentru Présânțitul cu rogarea să i-o prezentezi, și precât l'ar interesă să-i descopere și celece-Ți însemnai mai sus.

Mai ating, că eu am indicii, cumca se mai află multe acte resp. scripte de importanță pe la particulari și prin Bibliotecile publice, cari scrupulos se ascund dinaintea ochilor noștri!

Cu acestea salutându-Te cordial

Al D-Tale devotat V. Babeș

ȘTIRI

Majestatea Sa Regele Carol II. la Fibiș și Sarmisegetuza. Săptămâna aceasta Majestatea Sa Regele nostru Carol II. a vizitat echipele universitare regale dela Fibiș și Sarmisegetuza. Cu aceste ocaziuni Suveranul nostru a adus frumoase cuvinte de laudă harnicilor desgropători ai celor două cetăți daco-romane, îndemnând la călirea sufletelor în umbra frumoaselor virtuți ale moși-strămoșilor noștri.

La Reșița nu se plătesc lucrătorii. De câteva săptămâni ni-e dat să vedem, aproape zilnic, spectacolul trist al retragerii lucrătorilor angajați la construirea drumului de fier Caransebeș—Reșița. Bieții de ei, flămânzi și zdrențuroși, se plâng, unii că nu sunt plătiți iar alții că ! se dijmuește plață, dându-li-se sume de batjocură. În fața acestor stări ar trebui să se găsească leac pentru rușinea ce ni se face, fie de către întreprinzător, fie de funcționarii mijlocitori și spoliatori!

† **Preteasa Nina Golumba.** Sâmbătă la 8 Sept. 1934 a răposat preteasa Nina Golumba născ. Niculescu din Berzasca. Inmormântarea s'a făcut Luni la 10 Sept. a. c. la orele 4. Prohodul a fost săvârșit de un sobor de preoți și anume: Pavel Bufan din Coronini, Vasile Blașiu din Pojajena, Ioan Oravițan din Moldova-nouă și Ioan Voin din Sichevița. Parentarea a făcut-o parohul Ioan Oravițan din Moldova-nouă, iar la cimitir d-l director școlar Platon Armanca și-a luat rămas bun în numele tuturor dela maica preteasă „Nina“

Răspunsurile au fost date de corul din Berzasca, de sub conducerea d-lui dir. școl. P. Armanca.

Pe urma răposatei au rămas: neconsolatul soț preotul Arsenie Golumba, fiii: profesorul Sava și preotul Traian, apoi fetița Veturia cu ginerele Maior Ioan Haica.

Pe adormita Dumnezeu să o așeze cu cei dreپți ai Săi, iar familiei să-i dea întărire în durerea pierderii!

BIBLIOGRAFIE

A apărut:

Dumitru Călugăr: HRISTOS ÎN ȘCOALĂ. Manualul catehetului ortodox pentru școala primară. Sibiu 1934. Pagini 532. Prețul volumului legat în pânză: Lei 220.—.

De-un an de zile Biserica și-a redobândit dreptul său firesc de a intra în școala primară pentru a preda învățământul religios și educația morală prin propriile sale organe — preoții — și a crește tinerile vârstare ale neamului în duhul Evangheliei și al înțeleptelor noastre tradiții ortodoxe.

Dar ea s'a îngrijit să pună la îndemâna noilor dascăli de învățatură creștinească necesarele mijloace didactice, pentru cât mai rodnică împlinire a datoriei lor.

Mijloacele acestea le găsește orice preot-catehet în manualul de față, intitulat așa de frumos: *Hristos în școală*.

Desigur, preoțimea noastră este pregătită pentru noua sarcină ce și-a luat-o asupra sa. Căci în școalele noastre teologice (din Ardeal) studiul Catehetei a fost cinstit totdeauna cu atenția cuvenită. Totuși această preoțime va găsi un neprețuit ajutor și îndreptar în *Manualul* care cuprinde întreg materialul didactic al Religiei din cei patru ani de școală primară, prelucrat în lecțiuni-model de unul din cei mai iscusiți cateheți ai noștri: Dl D. Călugăr.

Manualul dlui D. Călugăr, prefațat de dl Nicolae Colan, rectorul academiei teologice din Sibiu, este o carte unică atât prin cuprinsul ei cât și prin execuția tehnică de o remarcabilă distincție.

Comandă: La **Librăria Arhidiecezană** din Sibiu.

* *

Cum să cetim sf. Scriptură, de Ț Grigorie Leu Botoșăneanu.

Prin această broșură: a) se dovedește sectanților că Biserica predă credincioșilor ei învățăturile sf. Sripturi însă nu după voința predicatorului, ci cu sistema, după rânduiala sf. Părinți pentru adevărata povățuire.

b) Clerul și chiar credincioșii zeloși, să știe cum este împărțită sf. Scriptură la slujbele bisericesti și să aibă la îndemână textele ce vor să le cetească în fiecare zi și sărbătoare, Prețul Lei 5, Comandă la autor.

Licitațiune minuendă.

Pe baza apobării Venerabilului Consiliu Eparhial Nr. 4684. E. ex 1934, din 10 Septemvrie a. c. se escrie licitațiune minuendă pentru pictarea din nou a cerimei (plafonului) și a sf. altar precum și spălarea restului sf. biserici din Lăpușnicul-mare, protopresbiteratul Mehadiei.

Prețul de exclamare este: 38.500 lei.

Licitațiunea se va ține în 23 Septemvrie 1934, ora 4 p. m. în școala primară din loc.

Licitanții sunt obligați a depune 10% cauție din prețul exclamării în bani gata.

Consiliul parohial își rezervă dreptul de a da lucrările aceluși licitant, în care va avea mai multă încredere, fără considerare la rezultatul licitațiunii.

Spese de drum sau alte cheltuieli nu se acordă. Contractul devine obligator pentru antreprenor imediat după semnare, iar pentru comuna bisericască, numai după aprobarea Venerabilului Consiliu Eparhial.

Lucrarea se va executa: anul acesta numai cerimea (plafonul), restul la anul viitor, numai după ce com. bis. va avea în numerar suma cuvenită.

Devizul cu condițiile și schița se pot vedea ori-când la oficiul parohial.

Lăpușnicul-mare, la 19 August 1934

Nicolae Bihoiu
paroh-președinte.

Nicolae Obersterescu
notar.

Nr. 4720 Sc. ex 1934.

CONCURS.

Tinerii cari doresc să fie primiți în școala eparhială de cântăreți bisericesti, care funcționează la centrul eparhiei noastre, vor înainta Consiliului eparhial cererile lor de primire însoțite de următoarele documente:

1. Estrasul de botez,
2. Certificatul de absolvire a cel puțin 4 clase primare,
3. Atestatul de moralitate dat de Oficiul parohial,
4. Certificatul medical despre starea sănătății.

Spre orientare comunicăm, că în școală se primesc tineri cu vârsta între 18-25 de ani. Ei vor depune înainte de primire un examen constător din trei probe și anume: scris, cetit și cântare, după care cei apți se admit definitiv în școală.

Elevii sunt obligați a locui în internatul școlai.

La înscriere vor depune toți taxa de 100 Lei, iar pentru întreținerea în internat 3600 Lei plătită în trei rate egale și anume: una la înscriere, una la 15 Ianuarie 1935 și a treia la 15 Martie 1935.

Elevii vor aduce cu sine rufărie și hainele de pat necesare, uzitate la orice școală cu internat.

Anul școlar începe la 1 Noemvrie a. c.

Caransebeș în 1 Septemvrie 1934.

Consiliul eparhial.

Activ

Bilanțul recapitulativ al Cassei de Economie, Ajutor și Credit

Nr. crt.	CONTURILE	BILANȚURILE				ACTIV
		1930	1931	1932	1933	TOTAL 31 XII. 1933
1	Cassa	69715	365737	123288	608168	608168
2	Banca Românească	1556000	54800	400	400	400
3	Cassa de depuneri	—	—	40988	599654	599654
4	B. N. R. Cont. viriment	61287	50675	446034	910241	910241
5	Imprumuturi	12424903	18330714	18682555	20801365	20801365
6	Mobilier	7000	8000	8000	8000	8000
7	Ef. publ. în dep. B. N. R.	—	—	—	991884	991884
8	Diverse conturi debitoare	—	—	—	—	—
	Diversi de lichidat	—	62121	—	1456768	1456768
	Sume ordonanțate în minus	1246	5346	7052	5581	5581
	Soc. de asig. „Națională“	—	—	—	7256	7256
	Soc. de asig. „Dacia-România“	—	—	—	4034	4034
9	Ef. comerciale în garanție	808000	1282400	1008443	5798069	5798069
10	Cheltueli reportate	138000	—	—	—	—
11	Dob. de încas. as. restante	—	—	791607	—	—
		15066151	20159793	21108367	31191420	31191420

Debit

Contul Profit & Pierdere recapitulativ al Cassei de Economie, Ajutor

Nr. crt.	CONTURILE	BILANȚURILE				Cheltueli
		1930	1931	1932	1933	TOTAL 31 XII. 1933
1	Dobânda 6-3% la Cotizații	80115	—	—	436610	436610
2	Dobânda 4-5% la Dep. spre fructif.	163108	212408	160359	120224	120224
3	Cheltueli Generale	—	—	—	—	—
	Materiale și Imprimare	—	25163	32373	70128	70128
	Spes. incaso & plăți	9744	15644	29262	40614	40614
	Salarii	239900	686852	612600	594000	594000
	Porto	—	—	—	24238	24238
	Jetoane & deplasări	62237	89832	95751	89103	89103
	Diverse	19978	38132	24292	6201	6201
	Impozite eventuale	54297	—	—	—	—
	Beneficiul nett	71250	194305	—	458660	458660
		700629	1262336	954637	1839778	1839778

Președinte (ss) Pr. P. Partenie

Director (ss) I. C. Costescu

Membrii Consil. de Administr.: (ss) Pr. Ec. N. Rădulescu, Pr. Al. Nicoreanu, Pr. G. Cotenescu,

Văzut și verificat de noi, în concordanță cu registrele, Cenzori:

al Clerului Ortodox Român, pe anii 1930, 1931, 1932 și 1933.

Pasiv

Nr. crt.	CONTURILE	BILANȚURILE				PASIV
		1930	1931	1932	1933	TOTAL 31 XII. 933
1	Cotizații	5381356	9497819	12957998	18102446	18102446
2	Depuneri spre fructificare	6423172	7340611	4089908	3699789	3699789
3	Fond de rezervă	—	14250	1626316	1662928	1662928
4	Fond amort. imobil și mobilier	—	7125	7125	7125	7125
5	Fond de ajutor	—	14250	14250	14250	14250
6	Fond general bisericesc	—	21375	21375	21375	21375
7	Fond de prevedere	—	—	—	17301	17301
8	Dobânzi reportate	453539	285692	256846	451357	451357
9	Dobânzi de incas. as. restante	—	—	791607	933971	933971
10	Diverse conturi cred. de lichidat	432793	167010	289835	—	—
	Prime de asigurare	—	—	—	6162	6162
	Impozit 4-8% as. salarii	—	6352	4616	5491	5491
	Sume ordonanțate în plus	4586	4198	9207	11486	11486
	Societatea de asigurare „Vulturul“	—	—	—	1010	1010
11	Dep. Ef. com. în garanție	808000	1282400	1008443	5798069	5798069
12	Taxe de înscriere	1404706	1324406	—	—	—
13	Impozite eventuale	86749	—	17301	—	—
14	Profit și Pierdere	71250	194305	13540	458660	458660
		15066151	20159793	21108367	31191420	31191420

și Credit al Clerului Ortodox Român, pe anii 1930, 1931, 1932 și 1933.

Credit

Nr. crt.	CONTURILE	BILANȚURILE				Beneficii
		1930	1931	1932	1933	TOTAL 31 XII. 933
1	Dobânzi incasate	542968	983027	736126	1578819	1578819
2	1% Fond cheltueli	154657	152876	99827	158216	158216
3	Comisioane din asigurări	—	—	—	18398	18398
4	Vânzarea libret. și registr.	3004	619	40	390	390
5	Cupoane incasate	—	—	—	70415	70415
6	Prof. & Pierd. Benef. reportat	—	—	118644	13540	13540
7	Impozite 1930	—	99421	—	—	—
8	Impozite 1931	—	26393	—	—	—
		700629	1262336	954637	1839778	1839778

Șef Contabil (ss) Al. Pegulescu

Pr. C. Moldovan, Pr. C. Diaconescu, Pavel Suru, Z. Datculescu, I. C. Costescu,

(ss) Pr. V. Niculescu, Pr. G. Guciujna, Pr. V. Mihăescu.

Prima Cassă de Păstrare din Caransebeș, societate pe acții, Caransebeș.

CONVOCARE.

Domnii acționari ai „Primei Cassă de Păstrare din Caransebeș S. p. A.” sunt invitați la a

LVII. adunare generală ordinară,

care se va ține în Caransebeș la 28 Septembrie 1934 la orele 5 d. m. în localitățile institutului.

Ordinea de zi:

1. Alegerea a doi acționari pentru autentificarea procesului verbal.
2. Raportul Direcțiunii, al Comitetului de censoși și prezentarea conturilor de fine de an. Descărcarea de gestiune a Direcțiunii și Comitetului de censoși.
3. Modificarea statutelor.
4. Fixarea onorariului censorilor.
5. Alegerea Comitetului de censoși.
6. Propunerea privitor la articolele 52—61 ale legii din 1934 pentru liquidarea datoriilor agricole și urbane.
7. Eventuale propuneri.

Caransebeș la 8 Septembrie 1934.

DIRECȚIUNEA.

N. B. Conform § 22 din statutele institutului, acționarii cari doresc a lua parte în adunarea generală personal sau prin plenipotențiații lor, sunt obligați ca înainte de ținerea adunării generale, cu 4 zile, să depoziteze acțiunile lor dimpreună cu cupoanele nescadente la cassieria noastră sau la cassieria Băncii Timișoarei și Societate Comercială pe Acțiuni Timișoara și sucursalele ei.

Activa				Contul Bilanț la 31 Decembrie 1933.				Pasiva			
<i>Cassa :</i>											
Numerar	63.339	—		Capital societar						5,000.000	—
Monete străini	91.650	—	154.989	Fond de rezervă pentru creanțe dubioase	1,000.000	—					—
Portofoliul cambial			14.976.720	Prescrieri conform § 32 al. b) al legii contrib. dir.	284.311	—				715.689	—
Conturi curente acoperite			16.331.772	Fond iubiliar „Carol Schwab” de pensie și asistența funcționarilor						200.000	—
Efecte proprii			2,184.660	Depuneri						25,568.950	—
<i>Realități :</i>				Reescompt						1,160.700	—
Edificiul institutului	1			Creditori						1,775.445	—
Imobile cumpărate la licitațiuni	480.105	—	480.106	Incaso	272.052	—					—
Inventarul			1	Cauțiuni-Garanți	78.600	—					—
Incaso	272.052	—		Poziii transitoare						16.826	—
Cauțiuni-Garanți	78.600	—									—
Pierderi în anul 1933			309.362								—
			34,437.610								34,437.610

Spese				Contul Profit și Pierderi la 31 Decembrie 1933.				Venite				
Salari, spese de călătorie și de administrație, tipărituri, porto-poștal telefon și telegrame				815.310				Profit reportat din anul 1932				32.310
Impozite și competențe				116.976				Dobânzi, provizii și alte venituri				573.741
Remunerații				59.860				Venitul a imobilelor				76.733
				992.146				Pierderi în anul 1933				309.362
												992.146

Fischer m. p.
Director executiv-Expert contabil

Caransebeș, 31 Decembrie 1933.

Glück m. p.
Procurist-Primcontabil-Contabil autorizat

DIRECȚIUNEA :

Dr. Coste m. p. Schwab m. p. Bastius m. p. Dr. Becker m. p. Goanță m. p. Dr. Halle m. p.
Președinte Director general-Vicepreședinte

Hüttl m. p. Dr. Nyiri m. p. Schiller m. p. Vidrișchin m. p. Zápory m. p.

L'am revidiat și aflat exact Comitetul de supraveghiere :

Robert Halle m. p.

Rudolf Klein m. p.

Petru Straub m. p.

Redactor responsabil: Nicolae Cornean, consilier referent eparhial :—: Tiparul și editura Tipografiei diecezane, Caransebeș